

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1Nt/15/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010537
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3817010537.3

Uznesenie

Okresný súd Prievidza v senáte, zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Noemy Turanovičovej a prísediacich Zity Gromovej a Miloša Oberta, na verejnom zasadnutí dňa 30. januára 2018 vo veci návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/130/2016 podaný odsúdeným O. Y.Á. takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/130/2016, doručený súdu 27.7.2017, odsúdeným O. Y., nar. XX.X.XXXX v Bojniciach, okres Prievidza, trvale bytom O. J. J. Č.. XXX, toho času bytom O. J. J. Č.. XXX, zamieta, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Súd na verejnom zasadnutí sa oboznámil s návrhom odsúdeného, ktorý bol súdu doručený dňa 27.7.2017, vypočul odsúdeného O. Y. (ďalej len „odsúdený“), vypočul svedkov D. E. a Š. H., oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Odsúdený uviedol, že všetko je to na neho vymyslené. Svedkyni M. Y. sa vyhýbal, tá chodí po dedine, a tak nevidel dôvod, prečo nebola v pôvodnom konaní na hlavnom pojednávaní vypočutá. Svedkovia, ktorých v rámci konania o jeho návrhu na povolenie obnovy konania vo veci sp. zn. 1T/130/2016 navrhol vypočuť, potvrdia, že v čase skutku bol u týchto svedkov, a preto sa skutku, pre ktorý bol uznaný vinným, nedopustil. V pôvodnom konaní poškodená tvrdila, že skutok sa stal o 16.00 hod., potom zmenila výpoveď, že o 17.00 hod, no už v trestnom oznámení hovorila o čase 16.00 hod. Nemohol byť potom v jeden čas na dvoch miestach. Poškodená ovplyvňovala svedkov po dedine, aby vypovedali v jeho neprospech.

Svedok Š. H. popisoval, či a od akej hodiny bol v deň skutku s odsúdeným. Pripustil, že boli kúpiť víno, opekali u neho doma kuracie stehná. Vypovedal, že odsúdený išiel domov, vzdialenosť medzi jeho bydliskom a miestom, kde odsúdený v čase skutku býval, je pár metrov, a teda trvá to asi 2 minúty. K času, kedy presne odsúdený od nich odišiel, v rámci výsluchu menil, pripustil, že to bolo od 15.00 hod., neskôr, že to bolo pred 16.00 hodinou. Pri opakovanom pýtaní sa na upresnenie času odchodu odsúdeného nakoniec uviedol, že sa nevie presne vyjadriť. V čase pred skutkom spolu s odsúdeným požívali alkohol, pili víno, vypili asi 2 litre.

Svedkyňa D. E. vypovedal, že po tom, čo sa odsúdený vrátil z výkonu trestu odňatia slobody, stretla sa s odsúdeným a potvrdila mu, že dňa 28.2.2016 bol u nich do 16.00 hod., vtedy od nich odišiel. V pôvodnom konaní nevypovedala, nikto nechcel, aby v pôvodnom konaní išla svedčiť, vedela o tom, že je voči nemu vedené trestné stíhanie, dozvedela sa o tom už na druhý deň, vie i o jeho odsúdení. Medzi odsúdeným a ňou je vzťah kamarátsky, poznajú sa asi 30 rokov, stretávajú sa, chodí im aj pomáhať. O presnom čase odchodu vie preto, lebo sa pozrela na hodinky, lebo o 16.30 hod. kúpala maloletú dcéru. Čo sa stalo následne, však ona uviesť nevie, ona bola doma. Vzdialenosť medzi jej bydliskom a bydliskom

odsúdeného bolo asi 100 metrov. Pred skutkom mal odsúdený vypité. Svedok H. je jej druhom, ten i bol v pôvodnom konaní vypovedať, spolu sa i rozprávali, k čomu bol vypovedať. Prečo sa napr. nedožadovala v pôvodnom konaní vypovedať, odpovedala, že tak, nikto ju nepredvolal.

Súd sa oboznámil s pripojeným spisom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/130/2016, z neho predovšetkým rozsudkom č.l. 568, rozsudkom č.l. 603, z ktorých vyplýva, že odsúdený bol uznaný vinným z prečinu opilstva podľa § 363 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd návrh odsúdeného na vypočutie svedka Z. H. odmietol, pretože svedok mal potvrdiť skutočnosť, že matka M. Y. chodí po dedine a rozpráva sa s ľuďmi. Ako i sám odsúdený uviedol, tento svedok vypovedal na polícii, no na hlavnom pojednávaní ho predseda senátu nepovažoval za potrebné vypočuť.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí je súd názoru, že nevyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine ako i treste a zohľadniac zákonné podmienky, ktoré sú Trestným poriadkom dané pre povolenie obnovy konania, nevzhliadol dôvody pre vyhovieť návrhu odsúdeného pre povolenie obnovy konania. Ani jeden z vypočutých svedkov na verejnom zasadnutí nespochybnil v pôvodnom konaní zistené dôkazy, závery súdu, ktoré viedli k uznaniu viny odsúdeného a uloženiu trestu. I keď svedkovia vypočutí v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania sa snažili dokázať, že odsúdený sa skutku nemohol dopustiť, pretože v čase o 16.00 hod. bol u nich, súd tieto ich výpovede hodnotí ako účelové, nevierohodné, motivované snahou pomôcť odsúdenému ako ich dlhoročnému kamarátovi. K tomuto záveru súd vedie a súd poukazuje na pôvodnú výpoveď svedka H. v konaní sp. zn. 1T/130/2016, v ktorej vypovedal, že odchádzal od nich odsúdený v čase medzi 15.00 hod. a 16.00 hod., na skutočnosť, že svedkyňa E. vedela hneď na druhý deň, za aký skutok je odsúdený zadržaný a nedožadovala sa výpovede. Obaja svedkovia sa však nevedeli vyjadriť, čo presne odsúdený po odchode od nich robil, teda svedkami jeho konania v čase skutku neboli. Nie bezvýznamný fakt je i skutočnosť, že vzdialenosť medzi miestom bydliska svedkov a odsúdeného je veľmi malá a teda čas, ktorý eventuálne potreboval na presunutie sa do miesta bydliska, je veľmi malý. Tieto dôkazy vykonané na verejnom zasadnutí žiadnym spôsobom nespochybňujú pôvodne vykonané dôkazy, povodne zistené skutočnosti.

Súd teda nezistil, že tu existujú podmienky obnovy konania v zmysle § 394 Trestného poriadku, a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť v lehote 3 (troch) dní odo dňa oznámenia uznesenia, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.
Sťažnosť má odkladný účinok.